

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Postnatal depression, oxytocin and maternal sensitivity

Mah, B.L.

Citation

Mah, B. L. (2015, January 7). *Postnatal depression, oxytocin and maternal sensitivity*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/31805>

Version: Corrected Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/31805>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle <http://hdl.handle.net/1887/31805> holds various files of this Leiden University dissertation.

Author: Mah, Beth Lynette

Title: Postnatal depression, oxytocin and maternal sensitivity

Issue Date: 2015-01-07

Samenvatting (Summary in Dutch)

Dit proefschrift richt zich op de invloed van oxytocine op ouderschap van moeders met een diagnose van postnatale depressie. Het eerste hoofdstuk is een algemene inleiding op het overkoepelende thema van postnatale depressie, oxytocine en ouderschap. In dit hoofdstuk staat een systematische review beschreven van onderzoek naar drie onderling verwante thema's: 1) het effect van postnatale depressie op de kwaliteit van ouderschap, 2) relaties tussen oxytocine en ouderschap, en 3) de relatie tussen oxytocine en postnatale depressie. Aan de hand van de review wordt geprobeerd een antwoord te geven op vier vragen: Is depressie van invloed op opvoedingskwaliteit? Zijn interventies in een depressieve populatie effectief in het verbeteren van de opvoedingskwaliteit? Wat is het effect van oxytocine op opvoedingsgedrag in niet-klinische groepen? Wat zijn de effecten van oxytocine op postnatale depressie?

De review laat zien dat moeders met postnatale depressie meer opvoedingsstress rapporteren dan moeders zonder postnatale

depressie, dat zij zich minder competent voelen en minder in staat om opvoedingsproblemen het hoofd te bieden. Hun houding ten opzichte van hun kinderen is in vergelijking met niet-depressieve moeders ook negatiever. In termen van opvoedingsgedrag stoppen moeders met postnatale depressie eerder met borstvoeding geven, en zijn ze minder dan niet-depressieve moeders gericht op activiteiten die de gezondheid en de ontwikkeling van hun kind stimuleren. De meerderheid van de experimentele studies laat positieve effecten zien van psychologische interventies voor moeders met postnatale depressie op de kwaliteit van de moeder - kind interactie. De review lijkt er ook op te wijzen dat oxytocine een aanvullende rol kan spelen in het verbeteren van de kwaliteit van de ouder-kind interactie. Resultaten voor de relatie tussen oxytocine en postnatale depressie waren echter inconsistent. Lagere oxytocineniveaus in plasma hangen samen met een meer depressieve symptomen, maar de toediening van oxytocine resulteert in hogere depressiescores.

In een empirische studie hebben we de effecten van de toediening van oxytocine bij een groep moeders met postnatale

depressie onderzocht. We deden dat met een gerandomiseerd, dubbel-blind, within-subject design, waarbij de participanten via een neusspray één maal oxytocine en één maal een placebo-oplossing kregen toegediend, met een tussenliggende periode van ongeveer een week. Vijfentwintig depressieve moeders met kinderen jonger dan een jaar namen deel aan deze studie. Moeders werden geworven via een psychiatrie-instelling voor ambulante perinatale zorg in Newcastle, Australië. Deelnemende moeders ontvingen ofwel 24IU oxytocine ofwel een placebo in willekeurige volgorde: de ene helft van de moeders kreeg oxytocine bij het eerste bezoek en placebo bij het tweede bezoek, de andere helft van de moeders kreeg de placebo bij het eerste bezoek en oxytocine bij het tweede bezoek. De volgende drie hoofdstukken rapporteren over de bevindingen van dit gerandomiseerde experiment.

Hoofdstuk 2 beschrijft het effect van toediening van oxytocine op de stemming van de moeders, op hun ‘expressed emotions’ (dat wil zeggen de manier waarop zij over hun kind praten), en op hun verbale vaardigheid. In de oxytocineconditie

hadden moeders met postnatale depressie nog meer depressieve klachten, en ze beschreven hun baby's als moeilijker, maar niettemin meldden ze dat de kwaliteit van de relatie met hun kind goed was, beter dan wanneer zij die beoordeelden in de placebo conditie.

In Hoofdstuk 3 staat de vraag centraal hoe moeders met postnatale depressie zich gedragen als het gaat om beschermend gedrag ten opzichte van hun kind. We ontwikkelden daartoe een nieuwe procedure, de Enthusiastic Stranger Paradigm. In deze procedure worden beschermende reacties uitgelokt door het optreden van een opdringerige onbekende persoon die actief met de baby probeert te interacteren. We vonden dat moeders met een diagnose van postnatale depressie na oxytocinetoediening meer beschermend voor hun kind waren dan in de placeboconditie.

Hoofdstuk 4 betreft bevindingen van de experimentele studie met betrekking tot sensitief opvoedingsgedrag. We hadden verwacht dat toediening van oxytocine aan moeders met een postnatale depressie sensitief ouderschap zou verbeteren, vooral als

de moeder in haar eigen jeugd goede ondersteuning van haar ouders had ervaren (er zijn namelijk aanwijzingen in de literatuur dat vroege ervaringen het effect van oxytocine kunnen modereren). We vonden dat in de oxytocineconditie moeders met postnatale depressie het geluid van een huilende baby als meer urgent ervoeren dan in de placeboconditie. Ze gaven dan echter ook vaker aan een hardhandige aanpak te zullen toepassen in reactie op zulk huilen. Er was geen effect van oxytocine op moeders' geobserveerde sensitieve responsiviteit in de interactie met hun kind tijdens spel met en zonder speelgoed.

In het laatste hoofdstuk wordt gereflecteerd op de bevindingen van deze studie, en worden die in een bredere context geplaatst. Dit proefschrift over oxytocine, ouderschap, en postnatale depressie laat aan de ene kant zien dat oxytocine van belang is voor het bredere psychiatrische veld. Sommige aspecten van opvoedingsattituden en –gedrag werden positief beïnvloed door de toediening van oxytocine bij moeders met een diagnose van postnatale depressie. Aan de andere kant waren er ook iatrogene

effecten, en het is daarom te vroeg om oxytocine met groot enthousiasme binnen te halen als remedie voor het bevorderen van positieve ouder-kind interactie bij moeders met postnatale depressie.